

יולי-אוגוסט 2016

40 שנה לאחר ההפיכה הצבאית

Samuel Basz

מדע או פוליטיקה? זאת הייתה הבחירה שנדרשה כמחויבות מיליטנטית מהחברים בקבוצה קטנה של פראקטיקנטים שנהגו להיפגש לפרויקט הכשרה ועבודה משותפת.

מדע או פוליטיקה? כל אחד הכריז על בחירתו בפני מי שניסח את השאלה – ה"פלוס אחד" של הקבוצה, היינו מכנים אותו היום – מי שהיה האנליסט שלנו, מי שכיוון אותנו אל פישון ריבייר [Pichon Rivière] ולבית הספר שלו, מי שהוביל אותנו ללמוד אצל ראול סיארטה [Raúl Sciarretta] ואוסקר מאסוטה [Oscar Massotta].

התשובות של כל אחד לא מנעה מאיתנו (זה היה שנים אחדות לפני ההפיכה הצבאית) להמשיך בעבודתנו, בהכשרה הקלינית והתיאורטית שלנו. בכל יום חמישי, לאחר שראול סיארטה היה מסיים את הקורס שלו, הוא נהג לחצות את חצר הבית הגדול ברחוב דיאז וֶלֶז, ולשוחח עם אוסקר מאסוטה, שאיתו עבדנו לאחר מכן. האקלים הפוליטי והחברתי הלך ונעשה עכור, ומעורבותו של כל אחד הוגדרה על פי הקצב ההוא. אלה היו זמנים של חוסר ודאות, של מתח, של בלבול.

אך הכל השתנה בברוטאליות עם ההפיכה הצבאית בשנת 1976. התשובה לשאלה ההיא דנה אחדים להגירה ואחרים לשקיעה בחושך.

פחד, תמיד פחד, ביום ובלילה, בבית וברחוב, במרפאה ובקולנוע. איש מאיתנו לא ביקר באוניברסיטה, פרשנו מבתי החולים... היינו יותר ויותר מודעים (זהו היתרון הפרדוקסלי של ההקשבה האנליטית) לגורל הגופים: גופותיהם של צעירים שנעלמו, גופיהם של תינוקות שנעקרו מזרועות אימותיהם ברגע הלידה והופקדו בידי זרים... למרות זאת, הפחד הקבוע והמעיק זיכה אותנו בליווי חיוני: החברים.

זו הייתה חוויה עמוקה, עד כדי ההבנה שאם משהו יקרה לנו, ההורים, הילדים שלנו לא יוותרו יתומים לגמרי.

במצב הזה היה לי קצת מזל. בתוך הגרוע מכל, אחד הדברים הטובים ביותר שאדם יכול לחוות, היא הידידות הסולידארית.

עם הדמוקרטיה הפחד הלך ונמוג.

את הדבר האחר אני לא יכול, אסור לי, לשכוח.

תרגום: סולי פלומנבאום

עריכה: נעמה ציפרוני
קריאה: מבל גריבר

<http://virtualia.eol.org.ar/>